Хмарами чорними небо покрилося,
Вітер шалений гуде і шумить;
Думами тяжкими серце повилося,
Б’ється у грудях, болить і щемить…

Волі і світу у неба благав,
Вільно на світі бажав пожить;
Щастя людського воно вимагав,
Хоч на хвилину єдину, на мить.

Тюрми й остроги всю душу стомили,
Темрява очи ляка і сліпить;
Силу юнацьку кайдани зломили,
Хочеться плакати, вмерти, не жить…